

РЕШЕНИЕ

№ 7543

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7971** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118 ал. 2 от Кодекса за социално осигуряване, във вр. с чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Е. И. Ш., род. на 10.07.1956г., с адрес: BARBAROSSASTR. 43, 41061 М., Д., срещу Решение № 3305-40-47/17.07.2023г. на Управителя на НОИ.

В жалбата по същество се прави искане за отмяна на Решение № 3305-40-47/17.07.2023г. на Управителя на НОИ, като иска преразглеждане на размера на личната му пенсия на база представеното УП-2. Сочи, че е забавил предоставянето на въпросния документ поради обективни затруднения свързани с издирването им и това че живее в чужбина.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и поддържа подадената жалба. Моли да бъде отменено оспореното решение.

Ответникът – Управителя на НОИ в съдебно заседание се представлява от юрк. Й., която оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Не претендира разноски. Представя писмени бележки.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал заявление за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст на 08.11.2021г. в Р.Германия. Компетентни органи са изпратили структуриран електронен документ на НОИ, без да са представени документи на за български стаж и/или доход. На 25.02.2022г. след уведомяване, от германските институции, чрез системата за електронен обмен на данни в ЕС са представени

Збр.трудова книжка и военна книжка на жалбоподателя.

С разпореждане изх. №2113-50-632#1/28.11.2022г. на жалбоподателя е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1 и 2 от КСО, считано от 08.11.2021г.

С писмо №2113-50-632#2/28.11.2022г. жалбоподателят е информиран, че следва да предостави удостоверение УП-2 за осигурителния си доход за последните 36 месеца от българския осигурителен стаж, като е определен срок от 2 месеца от получаване на писмото за това, съгласно чл.1, ал.5 от НПОС.

На 05.01.2023г. от жалбоподателя е депозирано писмо съдържащо информация за начина на изплащане на пенсията и документи за банкова сметка, без да се представи удостоверение УП-2 или да е посочен срок, в който ще бъде представен въпросният документ.

На 18.05.2023г. след изтичане на срока по чл. чл.1, ал.5 от НПОС е било издадено разпореждане №[ЕГН] и изх. №2113-50-632#3/18.05.2023г., с което е преизчислена пенсията на жалбоподателя съобразно наличните в НОИ документи, като изрично е посочено, че същият не е предоставил удостоверение обр. УП-2.

Срещу разпореждането е подадена жалба от Е. И. Ш., към която не е приложено удостоверение обр. УП-2. С Решение № 3305-40-47/17.07.2023г. на Управителя на НОИ, жалбата е отхвърлена.

В последствие в НОИ е предоставено от жалбоподателя удостоверение обр. УП-2 с изх.№389/28.07.2023г.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена чрез административния орган в преклузивния 14-дневен срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от лице имащо правен интерес и срещу акт, подлежащ на оспорване по съдебен ред, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117, ал. 2 от КСО-Управителя на НОИ.

Решението, както и разпореждането, отговарят на изискванията на чл. 59 от АПК. Издадени са в законоустановената писмена форма и са мотивирани.

При издаването им са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които са довели и до материална незаконосъобразност на акта.

Административният орган не е обсъдил в пълнота всички писмени доказателства от пенсионната преписка на жалбоподателя и не ги е подложил на внимателен анализ, което обстоятелство е довело до неправилно изчисляване на индивидуалния коефициент, с който е определен размера на пенсията на жалбоподателя. Действително изисканите от жалбоподателя документи не са били представени своевременно, но както е посочено от жалбоподателя това се е дължало на обективни затруднения, за които същият посочил и в жалбата си до Управителя на НОИ.

Между страните не се спори, че именно приложено удостоверение обр. УП-2 променя и размера на индивидуалния коефициент, с който е определен размера на пенсията на жалбоподателя, тъй като поради непредставянето му в срок този коефициент е изчислен с минималните работни заплати за времето от 22.11.1985г. до 21.11.1988г. Несъмнено за определяне на точния размер на индивидуалния коефициент на жалбоподателя, има значение точно и коректно определеният размер на осигурителния му доход за периода от 22.11.1985г. до 21.11.1988г. Именно в това се

състои възражението на жалбоподателя, че осигурителния му доход е занижен. Между страните не се спори, относно така определенният осигурителен стаж и този факт, съдът приема за безспорен.

По силата на чл. 35 АПК и чл. 36 АПК, административният орган следва да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая, преди да пристъпи към издаването на индивидуалния административен акт и по отношение, на които следва да обсъди обясненията и възраженията на страната, да събере служебно доказателства. В конкретния случай, не са взети под внимание възраженията на жалбоподателя твърдението му, че ще представи съответните документи в възможно най-кратък срок. От административният орган, не са изчерпани всички възможни начини за установяване на осигурителния доход на заявителя, фактичката обстановка по случая не е установена точно и ясно, а мотивите към актовете са непълни. /В този смисъл е и Решение № 4582 от 16.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 13625/2019 г./.

Съгласно чл.1 ал.5 от НПОС (Изм. - ДВ, бр. 36 от 2001 г., изм. и доп., бр. 48 от 2006 г., изм., бр. 15 от 2007 г., бр. 33 от 2013 г., в сила от 9.04.2013 г., бр. 17 от 2016 г., изм. и доп., бр. 29 от 2017 г., в сила от 1.01.2017 г., доп., бр. 40 от 2019 г., в сила от 1.01.2019 г., при прието заявление с нередовни и/или липсващи документи, които не могат да бъдат поправени или набавени служебно въз основа на документи, които са налични в НОИ, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) уведомява лицето за неизправностите с препоръчано писмо с обратна разписка чрез лицензиран пощенски оператор на посочен точен адрес или по електронен път по реда на ЗЕУ в 15-дневен срок. Когато в едномесечен срок от датата на уведомяването те не са отстранени, а за пенсиите при прилагане на международен договор, по който Република България е страна или на европейските регламенти за координация на системите за социална сигурност, в двумесечен срок, длъжностното лице по чл. 98, ал. 1 КСО издава разпореждане въз основа на наличните редовни документи и на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО.

Съгласно чл. 170, ал. 1 АПК доказателствената тежест се носи от административния орган, който трябва да установи съществуването на фактичките основания, посочени в акта, и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. В жалбата си до управител на НОИ, Е. Ш. е посочил, че ще представи необходимото удостоверение за осигурителен доход обр. УП-2, в най-кратък срок, което по-същество представлява искане за удължаване на срока за представянето на въпросния документ. Въпросното изявление не е обсъдено от органа, който формално се е позовал на изтичане на предвидения в чл.1 ал.5 от НПОС срок и е потвърдил обжалваното разпореждане.

Според настоящият съдебен състав забавата за предоставяне на удостоверението за осигурителен доход обр. УП-2, се дължи на посочените от жалбоподателя обективни причини, които са му попречили да спази нормативно установения срок за това. Закриването на предприятието, в което е работило лицето в периода 1985-1988г., установяване на неговия правопреемник съхраняващ трудовите досиета и ведомости за заплати, необходими за попълването на УП-2- са обстоятелства от обективен характер, които съществено са затруднили жалбоподателя да спази предоставения му срок, още повече, че същият не живее на територията на страната.

Съгласно чл. 12. ал.1 /в приложимата му редакция/ от НПОС- Органът, издал разпореждането за отпускане, изменение, осъвременяване, спиране, възобновяване, прекратяване или възстановяване на пенсиите и добавките към тях, както и за

възстановяване на неправилно изплатени суми за пенсии, може да го поправя, изменя или отменя, когато са констатирани:

1. явни фактически грешки;
2. технически грешки - неправилно определяне на пенсията поради аритметични грешки в сборовете на осигурителния (трудова) стаж, трудовото възнаграждение (осигурителния доход), погрешно изчислен размер или грешки, допуснати при подаване на данни за електронна обработка на информацията;
3. пропуски - не са взети предвид представени документи, имащи значение за определяне размера на пенсията;
4. основанията по чл. 99 КСО.

Предвид на което, а и в интерес на жалбоподателя е, органа да обсъди и прецени всички доказателства /вкл. удостоверението за осигурителен доход обр. УП-2/, свързани със законосъобразното определяне на размера на индивидуалния коефициент, с който е определен размера на пенсията на жалбоподателя, след което да се произнесе със съответния акт, базиран на правилно и пълно установените факти по случая.

С оглед изложеното, оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни и като такива следва да бъдат отменени. Предвид обстоятелството, че определяне размерът на пенсията не е от компетентността на съда, а на пенсионния орган, съдът на основание чл.173 ал.2 от АПК не може да се произнесе по същество, относно този въпрос, преписката следва да бъде върната на органа за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 79 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Е. И. Ш., род. на 10.07.1956г., с адрес: BARBAROSSASTR. 43, 41061 М., Д., Решение № 3305-40-47/17.07.2023г. на Управителя на НОИ, с което е оставена без уважение жалба на Е. И. Ш., както и Разпореждане №[ЕГН] с изх. №2113-50-632#3/18.05.2023г. на длъжностното лице в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“.

ВРЪЩА преписката на компетентния административен орган- длъжностното лице в Дирекция „Европейски регламенти и международни договори“ на НОИ, за ново произнасяне по заявлението на жалбоподателя Е. И. Ш., при съобразяване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: